Imaginea trandafirului din înaltul unei vârste fără de bătrânețe

On Iunie 01, 2020

O creație nu este totală decât atunci când omul își rezervă semnificația metafizică a unui destin care trece testul timpului.

Privesc acest trandafir cu candoare, cu aleasă considerație, cu ochii blânzi ai unui pictor de poveste, așa cum m-aș mișca printre tablourile unei istorii îndepărtate reconstituite prin instantaneul unei clipe de rătăcire extras din porunca unui timp străin, imaginar, care nu-mi va aparține niciodată. Sau, cel puțin nu cu adevărat. Căci nimic nu se aseamănă cu frumusețea lui, atât de apropiată de reproducerea unui tablou viu, modern, cu un peisaj izvorât din altă viață, din altă povestire, dintr-o sursă a fabulosului care cuprinde un destin grandios, o călătorie neprevăzută plină de mistere și o vocație plină de naturalețe.

Îl privesc cu uimire, cu admirație, prin puterea cuvântului *Nassegientyum* (cuvântul lui Dumnezeu în lumina unei făclii eterne), în încercarea de a cuprinde temperamentul victorios al unui hidalgo pornit în căutarea aproape nebunească a unei noi minuni a lumii, în timpul unui zbor nesfârșit deasupra deșertului. Observ nisipul alb, atât de fin, dar plin de tristețe, care de milioane de ani cuprinde în fiecare bob al său câte un suflet de martir, dar și o parte din întregul unei taine știute doar de vechii cabaliști. Nimic nu se schimbă în timp, toate vin și pier, dar deșertul rămâne același. Piramida lui Khufu, Sfinxul și Cântecul Harpistului gravat în mormântul de piatră al regelui Antef II, sunt încă la loc de cinste în memoria prezentului.

De atâtea ori am încercat să uit cine sunt, să uit cine am fost, doar ca să trăiesc prin intermediul unui trandafir, să dau totul pentru el, "prima materia", cheia nemuririi, însă nu-l pot conștientiza în lumina unei viziuni moderne, ci numai dominând atmosfera unei alte lumi cuprinsă parcă într-o pictură de Valerie Anne Kelly. El face trimitere spre alte timpuri, spre alte experiențe, spre alte locuri ale deșertului, căci de acolo se trage și neamul său, cu spini și cu prestanță.

Dar nimeni nu știe de ce există trandafirii și care este sfârșitul lor într-o creație care nu se bazează pe obsesia originalității, ci pe vizualizare și luarea atenției de la pretinsa ”realitate”.

Leadership: Însemnătatea ta în lume începe să capete un sens de împlinire, de realizare, de întreg, prin creșterea tendinței de receptare a mesajului cuprins într-un destin care transcende timpul, spațiul și istoria?

Trandafirul, ceva mai mult decât o istorie, are o însemnătate unică în lume, o subliniere aparte a reputației de a fi impecabil, pentru că el dezvăluie cu claritate puterea acelor egipteni pe care Herodot îi numea ”cei mai religioși oameni”. Sunt bucuros că datorită lui, și potrivit cu adâncimile sufletului meu, cu trupul pe care îl îmbrac cu forța solară, nu trebuie să mă mai gândesc la viață sau la moarte, întrucât amândouă desemnează împlinirea unei creații care amestecă voit registrul miraculosului cu cel al supranaturalului.

”Urmează dorinței tale și fă-ți bine ție însuți, atâta vreme cât vei trăi”, îmi șoptește pe ascuns glasul de artist al acestei lumii trecătoare, în contextul manifestării unei realități mai înalte. Iar ca orice egiptean care respectă cele scrise în cartea Kohelet, trandafirul – însuflețit cu francheța unui Boccaccio și cu naturaleța unui iscoditor al topos-urilor universale, îmi grăiește mai departe rostul lui în lume: *”Am fericit pe cei ce au murit în vremea veche, mai mult decât pe cei vii care sunt acum în viață.”*

Dar nimeni nu se întoarce în deșert doar ca să asculte confesiunile unui destin simțitor,

înțelept, înlănțuit de zeul Ra într-o personificare a dorinței, dar și a eleganței supreme, sau într-o personificare a figurilor legendare. Căci nimeni nu-mi cunoaște trecutul, nimeni nu încearcă să mă privească cu ochi de artist, nimeni nu mă însuflețește cu mai multă sensibilitate decât cel ce a trăit mai multe vieți, știindu-se prins între mai multe lumi.

Iată de ce e mai bine ca destinul meu să fie străin de înțelepciunea acestei lumi, căci e mai bine să mă revelez în dosul unei enigme de nepătruns, elucidată doar de vechii cabaliști, și care ascunde adâncimi pline de durere, pline de bucurie, decât să dau acestei existențe un sens neobișnuit.

Leadership: Totalitatea gândurilor tale formează imaginea unei creații care își are puncte comune în reprezentarea concepției despre lume și viață în compunerea unui destin livresc?

Chiar dacă am ascultat de cuvintele lui Imhotep sau de vorbele iscusitului povestitor Herdedef, n-am putut să trec cu vederea metehnele oamenilor care își trădează sufletul doar ca să obțină o mâncare bună. N-am putut să nu observ culoarea cerului în apus atunci când, după un război, totul se scaldă în sânge. Am văzut animalele cum se hrănesc cu carnea altor animale, viermi ce trăiesc pe seama altor organisme, felul cum se schimbă plantele în funcție de anotimp.

Pictorul le cuprinde pe toate într-un tablou viu, cu pensula unei raze de lumină care, trecând dintr-un mediu în altul, face ca totul să fie de preț, să se îmbine perfect și să capete un sens unitar, mai adânc. Și aceeași pensulă, având în vedere descifrarea substratului simbolic al unei opere cu conținut spiritual, este contrazisă de ceva potrivnic firescului, fiind din capul locului bruiată de efortul de adâncire a sensului pe care îl capătă termenul *Sycretexhium* , însumând promisiunea unei fericiri pur imaginare, iluzorii.

Universul și-a ales zeii. Unul dintre zei și-a ascuns identitatea sub mantia unui rege pământean, regele și-a conturat imaginea unui înțelept, iar înțeleptul a îndrăznit să se constituie într-o adevărată minune a naturii. Numai sfinții știu că acesta este secretul Marii Opere. Iar eu sunt mai mult decât un sfânt, sunt un Creator care s-a depășit pe sine pentru a primi ceea ce universul are și poate să îi ofere: o stea pe cer și mult râvnita nemurire.

Faza cea mai spectaculoasă a leadershipului este o călătorie în timp, înseamnă să pornești pe urmele destinului legendar al omului care a reușit să supraviețuiască unei vârste fără bătrânețe datorită înțelegerii lucrurilor care nu se pot interpreta înainte de a se petrece.

Implicarea mea în procesul de „reconstituire" a imaginii unui trandafir din înaltul unei vârste fără de bătrânețe se relevă, cel mai bine, într-un fragment din romanul Faraonul, scris Boleslaw Prus:

"Înveșmântează-te cât poți de frumos și nu îngădui inimii tale să se mâhnească. Căci, așa e viața omului. Plăcerile sunt ca un fel de piscuri, iar suferințele ca niște văi prăpăstioase, și numai toate la un loc alcătuiesc viața, ce-i asemenea lanțului zdrențuit al munților libieni, la care ne uităm cu admirație. Omul a cărui inimă nu mai bate nu numai că nu se întristează de jalea altuia, dar nici nu se bucură de propria lui viață, oricât de frumoasă ar fi ea.

La ce mai slujește atunci frumusețea vieții, dacă o răscumperi cu dureri și lacrimi de sânge? îl întreabă preotul Pentuer pe astrologul Menes.

Noaptea se lăsa tot mai mult. Menes se înfășură în mantie și răspunse:

– De câte ori te vor năpădi asemenea gânduri, du-te la unul din templele noastre și privește-le pereții împodobiți cu chipuri de oameni, animale, arbori, fluvii și stele aidoma celor din lumea în care trăim. Pentru omul neînvățat, zugrăvelile acestea nu au nici un preț și poate că mulți s-au întrebat la ce slujesc și de ce se irosește atâta muncă pentru facerea lor. Dar înțeleptul se apropie cu sfințenie și, cuprinzându-le cu privirea, citește în ele istoria timpurilor vechi și tainele înțelepciunii."

Aceasta este înțelepciunea mea: Totul se repetă, dar într-o altă versiune, și se va repeta până ce numărul oamenilor născuți pe pământ va egala numărul îngerilor căzuți odinioară din paradis. Îngerii, sau spiritele întrupate ale naturii.

Imaginea trandafirului din înaltul unei vârste fără de bătrânețe este imaginea unui om care a fost capabil să producă o angajare efectivă într-un univers simbolizat, de a se descoperi în spatele scenariului realist al unui destin de poveste care nu a fost întrerupt de vicisitudinile istoriei.

Source: https://neculaifantanaru.com/imaginea-trandafirului-din-inaltul-unei-varste-fara-de-batrane